

Školitelský posudek na bakalářskou práci Martina Mišúra “Zpráva o stavu antikomunismu: Filmy Red Scare mezi aktuálním a fikčním světem”

Práce Martina Mišúra věnovaná cyklu amerických poválečných antikomunistických filmů je výjimečná v mnoha aspektech. Autorovi se podařilo zvolit vysoce atraktivní a dosud překvapivě málo zpracované téma, prostudovat rozsáhlé množství primárních i sekundárních materiálů a najít velmi rafinovaný a účinný metodologický a konceptuální klíč k uchopení a zpracování široké problematiky. Výsledná práce dalece přesahuje běžný rozsah, záběr, metodologickou a strukturační zralost bakalářských prací a mohla by být rovnou úspěšně předložena jako práce diplomová (a přiznejme si, že na některých univerzitách i jako dizertační).

Problematika amerického antikomunismu a jeho odrazu ve filmu je tématem vyžadujícím širokou politologickou i historickou kontextualizaci – předložená práce se s nutností představit kontexty „red scare“ vyrovnává velmi zručně, Martin Mišúr staví základní rámec příběhu, tedy historické a instituční panorama 50. let (s nutnými dílčími přesahy do jiných dekád) s velkou jistotou, přesností i rétorickou obratností, jaká by se dala očekávat spíše od badatelsky zkušeného historika než od bakalářského studenta. Měl-li pak autor ve svých předchozích, především seminárních pracích často sklony až ke grafomanské neukázněnosti a digresivní roztěkanosti, zde se dokázal pisatelsky ukázat, intenzivně naslouchat školitelským komentářům, stejně jako byl evidentně velmi receptivní v rozhovorech s dalšími konzultanty i s kolegy, studenty pracujícími na styčných tématech. Schopnost pojmout bakalářskou práci nejen jako výzvu ke zpracování zvoleného tématu, ale i jako možnost k hluboké reflexi vlastního psaní, zde považují za nesmírně důležitou.

Analytická část práce je sice obvykle snáze (než kontextuální přehled) omezitelná na dílčí tematický rozbor, zde ovšem i početnost vzorku filmů a jeho heterogenita vyžadovala nalezení dostatečně účinného klíče. Téma by mohlo svádět jak k pouhému mechanickému rozboru zvolených filmů, tak i k podlehnutí zjednodušující teorii odrazu a tedy mechanickému srovnávání filmového světa s jakousi představou „reality“. Martin Mišúr se jak popisností, tak i zavádějící komparaci vyvaroval volbou metodologické inspirace v teorii fikčních světů – uvažuje tak o vybraném vzorku

filmů jako o fikčních světech, které do sebe pro větší efektivitu a přesvědčivost zahrnují různé prvky světa aktuálního. Tato metoda pak dovoluje pojednat souhrnným analytickým způsobem filmy odlišných žánrů i kvalit a skutečně se dotknout základních funkčních principů snímků, které mají agitační či instruktivní funkci. Práce s teoretickým základem je opět založená na široké rešerši a obeznámenosti s metodologickými možnostmi daného teoretického modelu, aplikace je efektivní a pro čtenáře svými výsledky fascinující.

Jsem přesvědčena, že práce je zásadním příspěvkem k dané problematice a že se autorovi podařilo revidovat mnohé stereotypy a mýty spojené s kulturní produkcí daného období. Pevně doufám, že Martin Mišúr bude ve zpracování tématu dále pokračovat i při přípravě své diplomové práce a že se následně dočkáme jejího rozpracování do formy vědecké publikace. Již v současném stavu jeho výzkumu doporučuji dílčí část práce dopracovat do formy studie a nabídnout ji některému z uměnovědných či historických časopisů k publikaci. Zároveň doporučuji práci navrhnout na studentskou cenu České společnosti pro filmová studia.

Jednoznačně doporučuji bakalářskou práci k přijetí a navrhuji hodnocení výborně.

V Praze dne 9.9.2013

PhDr. Petra Hanáková, Ph.D.